

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr., a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuler în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Ilegalități în Sinod.

(D—s) Ilegalitate în Sinod! E o grea învinuire rostită la adresa uneia dintre cele mai constituționale instituții ce le avem, menită să apere numai și numai interesele bisericii ortodoxe naționale românești.

Este cu atât mai grea învinuirea, cu cât instituția despre care vorbim este o instituție strins legată de biserică, la care călăuzitoare principii *eo ipso* nu pot să desconsidere — legalitatea și dreptul.

Ori-cât de grea și sdrobitoare ar fi însă învinuirea aceasta, noi o susținem și afirmăm cu tărie, căci ea este pe deplin basată!

Concluzul sinodului arhiepiscopian, dat în ședința de alaltăieri în urma unei confidențiale și de altfel foarte — piante consultări, — este o cinică desconsiderare a dreptului, ste nimicirea cardinalelor drepturi cetățenești și politice, ce sunt sigurate prin legi fiecăruia ce-ștean al unui stat constituțional.

Acest conclud a sancționat cea mai tragică ilegalitate, luând la cunoștință — întrucât prin o votare încă nelămurită și suspectă așa s'a enunțat — i deci identificându-se cu raportul consistorului plenar, care spune:

„Un incident deasemenea regretabil este, la asesorul consistorial Nicolae Cristea și profesorii seminariali Dr. Daniil P. Barcianu și Dumitru Comșa, în urma unelor decise politice, au fost judecați la închisoare de stat pe mai mult timp. Dintre acestia asesorul Nicolae Cristea, după o absență de 8 ani, a reîntors la oficiul său, suplinind în mod provizoriu prin alți asessori și consistorulându-l; reproba pentru activă sa participare în afaceri politice și oprindu-l totodată pe viitor dela astfel de ingerențe străine de oficiul său, l-a admis la continuarea funcțiunilor de asesor referent; ear' chestiunea sa-ruului său, sistat din partea guvernului, a rămas să se reguleze separat pe baza normelor existente și a unui conclud consistorial, după care celor judecați pentru delictelor politice li-se detrage jumătate din salariu pe timpul absenței lor dela oficiu“.

Nu vom să discutăm cu acest privilegiu și în cadrul acestui articol sentimentul național, iubirea de neam, pe care înzadar le căutăm în inimile acelor, al căror duch întunecat și perid atât de caracteristic se manifestă în pasagiul citat!

Nu voim să apelăm nici la virtuți, nici la datorința impusă de patriotismul curat, de iubirea neamului și de îngrijirea pentru soartea și fericirea neamului românesc!

Pentru un moment vom desconsidera toate aceste și vom fi — „obiectivi“, cum ei o doresc. Ne vom pune pe un teren calm, ferit de pulsațiunile febrile de sentimentelor și vom considera simplu numai legalitatea vecinic rușinosului act săvârșit în ședința de alaltăieri a sinodului arhiepiscopian gr-or.

Sinodul arhiepiscopian prin concludul său s'a alăturat — o zicem cu rezerva impusă de suspecta votare — la vederile consistorului de a reproba „activa participare în afaceri politice“ a inibitului nostru martir, a dlui asesor Nicolae Cristea „oprindu-l totodată pe viitor dela asemenea ingerențe străine de oficiul său“.

Nu știm încă, căci consultarea confidențială a fost „secretă“, cu ce vor fi motivat aceia dela care a transpirat ideile apurse în raportul consistorial, și în special, cu ce va fi motivat I. P. S. Metropolitul, care a semnat chiar și raportul

terenul curat numai al legalității, singur motivările basate pe drept și legalitate ne interesează și numai aceste le vom considera. Și că motivarea acelor, care au susținut raportul consistorului — și mai ales a acelei a dlui Partenie Cosma, care a fost raportorul foarte angajat al comisiei organizatoare — n'a putut să fie de natura aceea, dovedește pe deplin impregiurarea, că ea a servit la săvârșirea incontestabil a unei rușinoase nelegiuiri, chiar din punctul de vedere al dreptului.

A despoia pe cineva de drepturile sale legale, prin dispozițiuni statutare, — înaintea ori-cărui om cu conștiința și sentimentul dreptului, nu este altceva decât nelegiuire.

Și sinodul arhiepiscopian prin faimosul său conclud nelegiuirea aceasta a săvârșit-o!

„Activa participare în afaceri politice“ nu este altceva decât validitatea drepturilor politice, validitatea dreptului de a înfrui asupra afacerilor publice din stat: participarea în legislațiunea țării în urma dreptului de alegere activ ori pasiv; participarea prin drepturile autonome în administrația statului etc.

A reproba și mai virtos a opri pe cineva dela exercicierea acestor drepturi, care sunt totodată și semne de distincțiune între cetățean îndreptățit al unui stat și între venetici fără drepturi politice, — cine va avea cinismul să afirme, că nu este o drastică nelegiuire?

Un sinod, care a comis acest act, nu a dat oare dovadă, că și-a pierdut dreptul de a trece ca garant al ori-cărui drept? Când el comite o ilegalitate, nu are lumea drept să-l țină capabil și de altele? Cum poate pretinde ca să fie tratat cu legalitate din partea statului, când însuși desconsideră — legalitatea și dreptul, garanțele tuturor instituțiilor constituționale?

Și ce să mai zică atunci acei credincioși, care prin faptele I. P. S. Metropolitului și ale nepotului său Partenie Cosma, sunt loviți în cel mai brutal chip în conștiința lor de dreptate?

Și cine nu o să rizică cu hohot, când va mai auzi ipocritele cuvinte despre „pericolul ce amenință biserica“ eșite din gura acelor, care în chipul acesta înșiși o periclitează, săpând temeliiile ei, — respectul pentru dreptate?

Blăstemul națiunii nu poate să cază pe alte capete decât pe ale acelor, ce zilnic dovedesc, că sunt dușmanii națiunii, fiind dușmanii — instituțiunilor ei.

Stat polițienesc. „Kolozsvár“ dela 25 c. scrie, că ministrul justiției ear' a adresat un ucăz — de astă-dată numai cătră procurori — prin care se ordonă supraveghierea mai severă a „tipăriturilor“. Li-se poruncește procurorilor anume, ca atunci, când iau dispozițiuni pentru confiscarea „tipăriturilor“, actele ce adresează și trimit administrațiunilor gendarmilor și oficiilor postale, să le comunice și ministerului de interne, ca cea mai înaltă autoritate polițienească.

Aceasta probabil pentru-ca astfel ministrul de interne, șeful poliției peste toată țeara, să vadă câtă activitate de caracter polițienesc desvolată procurorii, ear' pe de altă parte pentru-ca măsurile ce iau procurorii parțial, în cercul lor de activitate, prin ministrul de interne să se generalizeze peste toată țeara

După-cum se vede, guvernânții iau toate măsurile, pentru-ca statul maghiar să-și poată sërba milleniul ca un adevărat stat polițienesc!

Atrocitățile maghiare. Ieri, 25 Apr.

districtelor bisericești. Din orașul *Nové Mesto* (Vágújhely) primim dela domnul *Hurban-Vajansky* următoarea telegramă:

„Conferența celor cinci seniorale evanghelice slovace a fost spartă prin puterea brachială. Nici în biserică nu s'a permis intrarea credincioșilor. Biserica a fost ocupată de gendarmi cu putere armată“.

Protestăm și noi în contra acestei noua barbarii administrative, care începe a fi aidoma cu administrația turcească.

Metropolitul Miron laudat de Unguri. „*Budapesti Hirlap*“ dela 25 c. înregistrează cu vedită satisfacție acea parte din raportul metropolitului Miron, în care „se trage dorgatoriu martirilor“.

Dar' când vor auzi de hotărîrea de alaltăieri a sinodului, ce bucurie o să simtă Ungurii și ce laude o să-i mai aducă presa maghiară I. P. Sfântului metropolit Miron!

Votul sinodal în cauza martirilor. În numărul de ieri am publicat lista, compusă din comunicările mai multor deputați opozanți, a celor-ce au votat contra luării la cunoștință a propunerii consistoriale relative la martirii Nicolae Cristea, D. Comșa și Dr. D. P. Barcianu.

Subtrăgînd pe cei absenți, am admis cu majoritate că tot restul a votat pentru luarea la cunoștință a propunerii consistorului.

Pro au votat (în acest calcul) 19 inși.

Contra au votat 21, unul din cele 22 voturi fiind îndoelnic.

Din cei publicați ca votînd *pro* trebuie să scoatem însă azi deja pe domnul *Silvestru Moldovan*, de care am aflat cu positivitate că a fost *pasiv*. Votul d-sale nu poate fi deci calculat între cei 19, care se reduc prin urmare la 18!

Toate voturile opozante au fost împreunate asupra propunerii dlui *Damian*, după-ce a dlui *Nicoară* a obținut 1 vot, și a dlui *Popea* 12 (precum susține P. Cosma.)

Cele trei propuneri le vom publica într'un număr viitor în întregime.

Luptă confesională. „*Hazánk*“ dela 25 c. publică la loc de frunte o parte a discursului ce marele rabin al reformaților, *Tisza Kálmán*, a rostit cu ocazia sinodului ev. reformat convocat la Alba-Regali.

Marele rabin declară că singură religia reformată este cea dreaptă. Dela tatăl șovinismului unguresc ce altă declarație s'ar fi putut aștepta?

Catolicii sînt de altfel înverșunați rău pe marele rabin... Numai de s'ar fi încăiera cât se poate de țepăni!

Sinodul arhiepiscopian.

Ședința a V-a.

Se deschide la orele 9 a. m.

Se citește protocolul ședinței trecute.

Di A. Nicoară apelînd la sentimentul de dreptate și bunul simț al I. P. S. metropolitului cere o a doua votare, venindu-i la cunoștință două cazuri de neutralitate în votare. Sustine, că nici nu s'a constatat fost-a sau nu apt sinodul de a aduce conclud. Pentru consideranta de mai înainte și pentru această greșală de formă și mai virtos pentru liniștirea tuturor, căci chestia e importantă, cere o a doua votare. Dacă însă bunul simț al I. P. S. nu permite, atunci renunță de a cere.

I. P. S. metropolitul: Bunul simț la care s'a provocat di Nicoară nu mă îndămorește să o fac. La un obiect decis nu se mai poate reveni. Dacă însă are ceva în contra protocolului ca greșală stilară, modificare se poate face.

Di Nicoară cere deci să se modifice protocolul astfel, că concludul a fost enunțat dintr'un prezidiu.

Di Cosma: Credeam, că di Nicoară ar fi avut sentimentul de drept, vrea să recti-

fice în interesul adevărului, că propunerea d-sale a fost sprijinită...

Di Nicoară: singur numai de mine. O recunosc cu regret.

Di Cosma... și că propunerea domnului *Damian* a intrunit 14, ear' al dlui *Popea* 12 voturi.

I. P. S. metropolitul reflectează la cuvintele dlui *Nicoară* spunînd, că: „nu ne-am adunat aici la lucruri netrebnice, în categoria cărora ar trebui să pun, — dacă n'aș vrea să votăm bunacuvîntă — și vorbele dlui deputat... (urmează un gest, cu care vrea să exprime, că nu-i vine aminte numele)...

Mai mulți deputați: *Nicoară*, *Nicoară*...

I. P. S. metropolitul: ... *Nicoară*. Cu aceste lucrăm numai la ruina bisericii. Nefiind altă observație, protocolul se verifică.

I. P. S. metropolitul prezentează actele sosite.

Di *Popea* propune să se facă alegerile pentru un post de profesor seminarial și un post de asesor, pentru-că a auzit că mulți dintre deputați vreau să plece acasă.

I. P. S. metropolitul e consternat la auzul acestei știri. Aceasta ar însemna că am venit să facem o bravură într'un cas special (!-a durut!) (sic!) Cele două zile trecute eu le consider de pierdute! (de ce?)

Di *Coltofeanu* prezintă un proiect de dotațiune a protopresbiterilor. Luînd în considerare starea miseră a lor, di *Coltofeanu* recomandă ca căldura acest proiect (și s'ermanii preoți și dascăli?)

Se trece la ordinea zilei.

Di *David*, referentul comisiei bisericești citește raportul consistorului ca senat bisericesc, care până la punctul IV. se ia la cunoștință fără observare.

Denunțări.

Di P. Cosma la punctul al IV-lea, unde se vorbește de secțiunea teologică a seminarului *Andreian*, îi dă expresie unei dorințe de a schimba un *us devenit abus*. Spune că tinerimea seminarială îndătează a s'ërba seara zilei Sfântului *Andreiu* în memoria marelui arhieru *Andreiu*. La s'erbarea aceasta se predau piese care nu sînt (?) corespunzătoare pietății față de memoria s'erbătorului, ear' după s'erbare în estan au mers chiar și în birt împreună cu profesorii lor, unde — *horibile dictu* — au și toastat chiar. (Ce n'a denunțat domnul P. Cosma, denunțăm noi: au toastat pentru profesorii lor închiși în temniță și pentru presa română. Aceasta e durerea d-sale!)

Di Cosma recomandă că s'erbarea să se facă de aici înainte ziua și în felul cum se s'erbează de pildă în *Beiuș* memoria episcopului *Vulcan*. (Se știe că la s'erbarea aceasta se declamează totdeauna și — *ungurește*!)

I. P. S. Metropolitul (mirat până la extrem, ochii deschiși mari). Exces în act de pietate??? Nu 'mi-s'a raportat nimic!!! M'a făcut perplex această știre despre o disciplină așa de laxă în optări? Petreceri laxe?! (Iaritate pe galerie.)

Di Dr. Șpan spune că d-sa este prezidentul societății de lectură, care a arangiat și în estan festivitatea; se vede deci nevoit să dea lămuriri. D-sa n'a putut aduce reforme radicale și dacă a fost us în trecut a susținut usul în acest an. După s'erbarea festivă s'au întrunit elevii cu profesorii în mod familiar la restaurațiunea *Ardean*, unde au stat împreună un cîs. La asemenea „scandaluri“ a participat chiar și di Cosma, care astăzi e în contra lor (se afirmă că chiar d-sa ar fi plătit un butoiu de bere!) Ear' ce privește acusa, că piesele predate cu ocazia festivității n'ar fi corespunzătoare pietății față de memoria marelui arhieru, crede că este greșită. Programul precum și lucrările prezentate la aceste festivități au trecut și în anul acesta prin cea mai severă controlă a profesorilor, a consistorului și chiar și prin a I. P. Sale. A cr-zut că i-s'a cuvenit să dea aceste lămuriri.

Di cav. de Pușcariu ține că este chiar bine ca teologii să mai aibă și câte o petrecere. „Dacă-și fac ei treaba ziua, pot să

aibă noaptea și câte o petrecere“... (Iaritate pe galerie.)

Se cetesc mai departe punctele raportului, care toate se iau la cunoștință.

Urmează raportul comisiei școlare.

Di I. C. Panțu aduce la cunoștință sinodului, că comisia școlară și-a ales de president pe dl profesor *Popea*, ear' referent general pe d-sa. Cetește raportul consistorului ca senat școlar, care până la punctul 3 se ia la cunoștință. Aici comisia școlară face propunerea ca să i-se recomande consistorului să se îngrijască de un instructor pentru lucrul de mână în seminar.

I. P. S. Metropolitul spune că nu este prevăzută nici o rubrică în buget pentru acest post.

Di cav. de Pușcariu: n'avem noi în Sibiu vre-un mésar, care pentru 1 fl. la săptămână va propune?... (Iaritate.)

Di *Popea* spune că lucrul de mână este un factor în învățămîntul elementar. În Svedia s'a introdus pentru prima-oară și azi e introdus în toate statele, e introdus și în România ca studiu complementar și a cărui menire s'el face abil pe elev și s'el deee ocupatie de supliment. Dacă consistorul va afla de necesar introducerea lui, atunci de sigur va afla și mijloace prin care să fie remunerat instructorul.

Di Turcu primește propunerea comisiei cu atât mai mult, că consună cu regulamentul și cu anul de învățămînt.

Di Dr. Șpan: Comisia școlară nu intenționează altceva decât să se pună în praxă regulamentul. Greutatea ce se ivește cu salarizarea și persoana instructorului s'ar pute ușor delătura, dacă di Dr. *Stroia*, care în Germania a învățat și lucrul de mână, ar lua asuprași să propună și acest studiu pe lângă anumită remunerațiune.

Urmează celelalte puncte din raport, care toate se iau la cunoștință.

Urmează raportul comisiei financiare.

Di *Preda*, referentul comisiei, citește raportul consistorului ca senat epitropesc, care se ia la cunoștință. (Va urma.)

Sinodul din Arad.

(Coreep. part. a „Tribunei“).

(Urmare și fine.)

Afară de acestea precum am amintit și în darea mea de seamă din 1885, am pus foarte mare pond și pe luminarea și instruirea poporului, și așa nu numai în numeroasele mele vizitațiuni canonice aproape în întreaga diecesă, am adresat cuvinte de învățătură poporului, dar' și peste acelea în toți anii la s'erbările Nașterii Domnului, la ale Anului Nou, și la ale Învierii Domnului; ear' la câte 2—3 ani și la începutul prelegerilor școlare, am trimis și cărți pastorale instructive pentru cler și popor tuturor parohiilor. Ce rezultate vor fi avut toate acestea, mai bine veți ști Domniele-Voastră.

Acestea ar fi în general străduințele și rezultatele mai însemnate, din decursul celor 20 de ani din urmă, în folosul bisericii, al patriei și al națiunii noastre.

Ar fi îmbucurătoare aceste și alte asemenea rezultate modeste aici neamintite, mai ales de prin singuraticile parohii, dacă nu ar fi prea puține față de cerințele timpului, și dacă de altă parte nu ar fi conturbate și chiar paralizate de alte rele prea îngrijitoare, și am pute zice cu R. Scriptură: „Doamne cinci talanți ni-ai dat, eată 'i-am mai sporit cu alți cinci“; în împrejurările de față însă, când observăm pe lângă toate vederile unora, că totul s'ar fi pierdut și n'am mai avut ce perde; când an de an se repețesc cercările asupra pozițiunii noastre, asupra scutului și adăpostului nostru, a bisericii noastre străbune, cum ne vom pute bucura chiar și de mai însemnate rezultate? Cum ne vom pute bucura, când vedem contra protestelor noastre, și ale altor biserici mai cu influență din patrie, proiectul despre căsătoria civilă și matricule, a devenit legi obligatorie pentru toți; când vedem cele-ce se urmează și cu școalele noastre confesionale, din partea organelor de stat.

Între asemenea impregiurări, dureri grele apasă sufletul nostru, și dacă ne mai rămâne vre-o consolare, aceea este credința în Dum-

nezeu și în vitalitatea bisericii noastre, care de-alungul veacurilor, — a mai trecut prin multe asemenea cercări grele, și nu numai noi s'a periclitat, ci a eșit pururea victorioasă.

Și într'adevăr! Dacă noi clerul și poporul, dlor deputați, ne vom considera de ceea ce s'ntem, de membrii unei și aceleiași familii, dacă ne vom întruni cu toții în giurul familiei noastre, și vom conlucra cu energia și înțelepciunea recerută la apărarea și cultivarea moșiei strămoșești, biserica noastră națională scutul și adăpostul nostru; atunci nu avem a ne teme, căci scris este: că nici porțile infernului nu o vor învinge.

Precum vedeți, dlor deputați, astăzi ca nici-odată, ni-se impune tuturor marea datorie, de a conlucra cu toții, cu zel și înțelepciune la ocrotirea bisericii străbune de relele ce o amenință; și apoi a întări mai întâiu între noi, și între ceilalți ai noștri, pe unde ajungem unul fiecare, legătura dragostei evanghelice, și credința în Dumnezeu, făcându-ne tot — ca și fericii părinți ai sinoadelor din vechime — apostoli binevestitori prin fapte și cuvinte, ai conservării și dezvoltării simțului religios în clerul și poporul nostru.

Așa au făcut creștinii cei buni totdeauna dela întemeierea creștinătății, expunându-și unii chiar și viața, ceea-ce la noi nu se cere, căci au trecut acele timpuri triste. Acel fericit creștin, căte le-au auzit și le-au învățat dela apostolii Domnului, ei le-au inspirat mai întâiu celor din giurul lor, apoi și celor din departe, și astfel au cultivat focul cel sacru al dragostei evanghelice, al credinței și speranței, bazele bisericii creștine. Așa au făcut dlor deputați și fericii noștri părinți, și astfel ne-au conservat, și ne-au lăsat biserica strămoșească, de cea mai prețioasă moștenire.

Și într'adevăr, care altă moștenire părințească am fi conservat-o, și ne-ar fi conservat cu atât îngrîjire în decurs de aproape 20 de veacuri, ca și biserica strămoșească?

De aceea și ca urmași ai acelor fericți părinți, și ca reprezentanți ai bisericii, aleși din partea clerului și poporului, dar' și ca fii buni și distinși ai acelei malce biserici, mare și sfântă datorie avem dlor deputați, a conlucra cu toții la apărarea bisericii atât de cercările ce o amenință, cât și la desvoltarea, întărirea și mărirea ei, nu numai aici, în acest sinod eparchial, dar' și la toate alte ocaziuni ce ni-se ofer, pentru-că și prin lucrările noastre se se preamărească Dumnezeu cel închinat în S. Treime.

După cari implorând și aici binecuvântarea cerului asupra lucrărilor noastre, declar sesiunea ordinară a sinodului nostru eparchial pentru anul 1895 de deschisă.

Spicuri din foile maghiare.

„Budapesti Hirlap” dela 25 c. se arată supărată rău pe Românii din Șomcuta, care cu ocazia incendiului ce a bătuit în comună, n'au vrut să ajute la stins, zicând: „De ce să stingem că arde la Unguri!”...

Ziarele maghiare ar trebui să învețe din aceste vorbe ale Românilor, pe care zilnic îi atîță la ură contra Ungurilor. Să se gândească mai ales la aceea, că ar: pute să vină o primăjdie și mai mare peste Unguri, când dacă Românii vor răspunde ca cei din Șomcuta, „patrioților” le poate arde mai mult decât... casele!

În ședința dela 24 c. a societății literare „Kisfaludy” „patrioții” (a 5 pite) Ágai Adolf a ținut o mică conferință, în care între altele a povestit următoarele:

„Un Francez distins mergend la deschiderea canalului de Suez, a trecut și prin Budapesta, unde după-ce a văzut lucrurile din oraș, a zis: „În adevăr, Asia aici începe!”

Isteț Francez!

O întîmpinare.

Sibiu, la 22 Aprilie n. 1895.

Onorate dle redactor!

La corespondența din Hațeg cu data de 18 Aprilie a. c. publicată în nrul 80 al stimatului ziar „Tribuna” și subscrisă de anonimul „Românul gr.-ort.”, în care pe lângă atacul persoanei mele și a condeputatului A. Bersan înșiră conclusele luate în sinodul protopresbiterial ordinar din estan al tractului Hațeg, subsemnatul în interesul restabilirii purului adevăr vîg rog a-mi publica următoarea întîmpinare:

Din capul locului declar de neadevărât conținutul concludului publicat sub punctul 2 din acea corespondență, pentru-că în acel sinod protopresbiterial nu s'a adus conclud — după-cum „Românul gr.-ort.” afirmă — referitor la toate parochiile, ci numai și numai pentru acelea, cari după pozițiunea lor geografică foarte nefavorabilă și izolată, greutatea mari de comunicațiune, depărtarea considerabilă și în starea lor miseră în sine sînt

absolut incapabile a dota în mod cuvințios și a susține paroch, și cari în urma repetitelor concurse nu au primit nici un reflectant calificat, ear' ca filii tot din aceste motive prea adevărate și în genere cunoscute, nu se pot cu înlesnire adnexa la alte parochii matre.

Că acest conclud e solicitat de necesitate și prin urmare e motivat și logic, vedem — și cred că și dl anonim va fi convins — din mai multe cauri.

Sau nu a văzut d-sa înainte de decretarea acestui conclud în lipsa preoților deplin calificați aplicându-se alții și cu mai puțină pregătire? Și da fi atât de naiv a susține că această excepțiune și abatere dela prescripsele din vigoare ar contribui la dejosirea clerului și la schinguirea neamului românesc?

Ar fi poate mai prudent a lăsa astfel de parochii demne de toată compătimirea pentru totdeauna neîntregite și a le servi ireligiozității și înslăbăcirii?

Evident dar', că sinodul protopresbiterial nu a intenționat modificări în sensul după-cum dl anonim le prezintă și la a căror provocare îmi aruncă atât mie cât și dlui Bersan lipsă de zel și de necuprindere.

Asemenea nu e adevărat că sinodul protopresbiterial ar fi enunțat ca conclud și cele afirmate de îngrîjiții anonim în punctul 4. al corespondenței sale, adică nu s'a decis ca sinodul protopresbiterial să roage pe veneratul consistor, sau sinod archidieceșan a admite pe dl adm. prot. actual Avram Stancă la candidatură de protopresbiter cu ocaziunea proximei alegeri, a cărui aptitudine o pot constata mai sigur autoritățile noastre bisericicești.

Pentru-că fiind aceasta treaba d-sale privată și — după-cum însuși foarte corect a declarat — necăzînd în competența sinodului protopresbiterial sinodul nici că s'a ocupat cu ea.

Întreagă chestia aceasta s'a fost exprimat de membrul D. G. numai ca o dorință individuală.

Între cele publicate dar' și între cele cu adevărat întemplate este o diferență foarte esențială și neasemenat de mare despre ce și dl anonim a avut cunoștință; deci drept aceasta cu regret constat că pe anonimul nu simțul de adevăr și obiectivitatea, ci dorul de discreditare l'a condus întru denaturarea adevărului, ca atât mai ușor s'e-i fie a m'e pogrî și prezenta în publicitate ca pe unul care sau nu am puterea de pricepere și facultatea pentru a lucra întru binele obșteșc, sau că cu păcătoasă intențiune contribui la dejosirea și ruina clerului, bisericii, instituțiilor dar chiar la schinguirea neamului meu românesc.

Aceasta e o afirmare și o presupunere dintre cele mai cutezătoare, e un atac neurban și nespun de grav, de a cărei vinovăție nici cu cuvîntul nici cu fapta până acum nu m'am făcut culpabil, ba nici ansă la astfel de bănueli nu am putut da.

Sînt al prea onorabilului domn redactor:

Cu distinsă stimă:

Teofil Tulea,

deputat sinodal.

Chestii școlare.

Regulament

pentru organizarea învățămîntului în metropola.

Acesta este titlul unui „proiect” prezentat sinodului adunat în Sibiu.

Proiectul s'a dat comisiei școlare, unde un domn profesor a propus ca el să fie dat în studiul corpului profesoral dela școalele capitale și al reuniunilor învățătoresci. Propunerea s'a respins. S'a primit una care îl predă consistorului metropolitan să iee o hotărîre.

Asupra acestui proiect „Foia Diecesană” publică o critică a profesorului Enea Hodoș, pe care o reproducem:

În urma adresei Venerabilului consistor diecesan din Caransebeș cu data de 26 Ianuarie a. c. nr. 3577 școl. 1894 primind înșărcinarea de a raporta asupra proiectului de „Regulament pentru organizarea învățămîntului în metropole”, și anume asupra obiectului de învățămînt „Limba maternă”, subsemnatul îmi iau voe a raporta următoarele:

Proiectul de regulament numit mai sus cuprinde în șesșezeci capitoliuri dispozițiuni privitoare la întregul învățămînt din metropola noastră.

Capitolul al 13, intitulat „Obiectele de învățămînt”, formează aproape jumătate din textul întregului proiect.

Acest capitol, credem că este partea cea mai momentuoasă a proiectului și, în îngrîjiările de astăzi, totodată și partea cea mai grea de stabilit. Socotim prin urmare, că ar fi cu mult mai potrivit, dacă „Obiectele de învățămînt” s'ar separa cu totul de celelalte dispozițiuni din amintitul proiect.

Regulamentul ar ave să se mărginească la celelalte afaceri școlare, adică la: felul școalelor populare, autoritățile școlare, edificiile și susținerea școalelor, datorițele și drepturile corpului didactic, reuniunile sale, examenele ș. a. și numai în general ar fi arătate obiectele de învățămînt, cel mult cu o indicare a materialului de percurs. S'ar elabora însă un special „Plan de învățămînt”, care ar ave să spună apoi mai ales cum au să fie propuse în școala populară obiectele de învățămînt.

Nu vom perde multă vorbă pentru a întemeia părerea noastră ca raport la separarea „Obiectelor de învățămînt” de celelalte părți din proiect.

Literatura noastră metodică este, cum se știe, destul de sărăcuță.

Înainte de a regula studiile școlii populare într'un plan de învățămînt, ar fi neapărat trebuincios să avem metodice speciale pentru toate obiectele de învățămînt, și adică astfel de metodice, care să conțină după partea teoretică și o parte practică, cu modele de prelegeri, lucrate în amănunte.

În considerare, că n'avem până acum asemenea lucrări, decât foarte puține, ce face „proiectul” de regulament? Este necesitat să facă un fel de metodică în paragrafi, și să spună generalități, care de obicei sînt nefolositoare, fiindcă pentru cei știutori sînt prea multe, ear' pentru cei neștiutori sînt cu mult mai puține.

Lucrul s'ar schimba poate cu totul, dacă Venerabilele noastre consistoare și-ar însărcina pe oamenii de școală cu elaborarea sus numitelor metodice; după aprobarea căroră „Planul de învățămînt” ar pute mai ușor să cuprindă și generalități, pentru-că atunci ar exista lucrările speciale, la care se poate face provocări eventuale. E învedereat, credem, că pe această cale școalele noastre ar fi ajutate din multe puncte de vedere: de profitat ar profita, atât învățătorimea, cât și bărbaii încredințați cu inspecțiunea școalelor; ear' un Regulament sau Plan de învățămînt, croit pe aceste baze, ar fi mai ușor de făcut, mai scurt, în urmările sale ar fi într'adevăr binefacător.

Atât în general.

În special, asupra obiectului „Limba maternă” ne restringem la puține observări „Proiectul de regulament” are în vedere progresele realizate de pedagogie, când cere, ca acest important obiect să fie centrul întregului învățămînt popular. — Eată unele reserve:

I. Scopul învățării limbii materne, stă după Regulament p. 30, în: a pune pe elevi în pozițiunea să-și poată împărtăși altora clar și precis cugetările sale, prin graiu viu și în scris, să înțeleagă ușor împărtășirile altora făcute cu vorba sau cu scrierea și să dobândească dexteritatea necesară în cetirea la înțeleș și cu accentuare exactă a materiilor tipărite sau scrise”. Va să zică scopul ar fi de trei feluri: 1. Elevii să știe împărtăși altora cu graiul ori în scris gîndurile proprii; 2. Elevii să înțeleagă ușor și gîndurile altora făcute cu graiul ori în scris; și 3. Elevii să cetească la înțeleș materiile tipărite sau scrise. — Fără prea multă încordare de minte se poate observa, că în realitate aici n'avem de a face cu trei scopuri, ci cu unul mai puțin; căci scopul de sub punctul 3. se cuprinde bine deja în punctul al 2-lea. Cu alte vorbe adică: dacă elevii singuri au înțeleș ușor gîndurile altora făcute în scris, urmează dela sine, că ei le-au și știut ceti la înțeleș. Astfel scopul de sub 3 nu se poate pune în coordonare cu punctul 1. și 2. Greșala regulamentului se naște de acolo, cred, că nicări în acest proiect nu se face deosebirea între scopul material și scopul formal al obiectelor de învățămînt.

II. Tot așa de puțin precisate sînt deprinderile pregătitoare pentru scris și cetit (p. 31), ba în unele puncte sînt greșite. Căteva greșeli.

„L a început face însuși învățătorul la tabla de părete liniile...”

La început învățătorul nu face liniile, ci face punctul, care ca și liniile, ce vor urma după punct, se va tracta la început nu pe tabla de părete, ci în mod intuitiv, pornind dela un obiect de școală și trecînd la însemnarea lui pe tablă.

„Literile scrise și tipărite le va combina apoi în diferite feluri” (tot acolo).

Nu-i tocmai așa. Literale se vor combina nu în diferite feluri, ci numai în astfel de mod, că ele să formeze cuvinte cu înțeleș.

Lipsă de precizie: „După acestea trece la scrierea literelor”, — fără a se spune cam când să se înceapă scrierea literelor, sau aproximativ când să se termine deprinderile pregătitoare pentru scris: după o săptămână, după două ori după noapte?”

„După-ce în vre-o câteva ore prin exercițiile intuitive...” cam câte ore?

„Literile scrise le va arăta apoi în formă tipărită”.

Earăși întrebăm, când anume are să fie arătate elevilor litera tipărită? Unii pedagogi arată fiecare literă scrisă deodată și alături literii tipărite; alții însă arată literile tipărite numai după-ce elevii cunosc toate literile scrise. Datoria regulamentului ar fi una din două: ori să se pronunțe pentru una din cele două proceduri, ori să declare că lasă libertate învățătorilor de a alege ei înșiși calea ce li-se va părea mai potrivită. Prin expresiuni ca „la început”, sau „după aceste”, sau „în vre-o câteva ore” sau „apoi” și earăși „apoi”, evident că nu se va regula învățămîntul.

Acest capitol intitulat „Scrierea și cetirea” (pag. 31), care precum am dovedit nu precizează nici măcar aproximativ procedura, se termină cu vorbele cuprinzătoare: „Calea ce se va urma mai departe, o indică abecedarele respective” (?)

III. Trecem la cartea de cetire, și sîntem de părere, că regulamentul ar trebui neapărat să dea indicațiuni cu privire la cuprinsul cărții de cetire în fiecare an de școală. Regulamentul nu ne spune altceva decât: „piese cu cuprins variat”, ori ici-colo „istorioare morale și poezii”. Atăta e aproape tot materialul cărții de cetire începînd din anul al 3-lea al școlii elementare.

Regulamentul vorbește mai de multe-ori de cetirea logică; nu cunoaște însă cetirea mecanică. Ear' în anul al 3-lea de școală (pag. 33) pretinde următoarele: „Cetirea se va continua cu deosebită insistare asupra cetirii logice și accentuării corecte”. Accentuarea corectă a vorbelor o pretindem și mai înainte de anul al treilea, — de cumva regulamentul nu înțelege sub „accentuare corectă” cetirea estetică sau eufonică. Lucrul ar fi mai simplu și mai lămurit, dacă regulamentul ar păstra împărțirea obișnuită, adică: cetire mecanică, logică și estetică și s'ar feri de atăta risipă a vorbelor, cum este bună-oară: accentuare firească și exactă și corectă, ori „accentuare firească și cu observarea strictă a interpucciunii după metoda urmat până aci”.

IV. În ceea-ce privește tractarea gramaticei și a deprinderilor de stil, regulamentul este destul de amănunțit, arătînd an de an întreg materialul, ce este a se propune, împreună cu metoda sau; îndeosebi se stăruiește mult, prea mult chiar asupra materialului gramatical. Aici credem, că materialul ar pute fi binisor redus.

V. Dacă e, ca să ne dăm părerea și asupra limbii în care este scris, apoi în adevăr regretăm, că acest proiect de regulament este îmbrăcat într-o limbă deplorabilă cu deservirire.

Exemple câte vreți:

„Exerciții spre deprinderea în cugetare și vorbire” (pag. 28). Eventual nu s'ar pute oare mai bine: deprinderi spre exerciții în cugetare și vorbire...

„celelalte obiecte de învățămînt se vor manua și tracta în mod practic, explicativ” (pag. 30).

„Cetirea fluidă” (tot pag. 30); de ce e fluidă?

„Fiind totdeauna îndrumați a-și rosti cele văzute în cuvinte și ziceri corecte” (pagina 31).

„Decopiarea liberă a unor capete din cartea de cetire cu respect la caligrafie”. (pagina 35). A decopia liber capete cu respect! E barbarie ne mai pomenită.

„Toate exercițiile (și deprinderile?) aceste gramaticele se vor face pe baza cărții de cetire, ilustrându-se mai întâiu prin numeroase exemple, ceea-ce vom a arăta” (pagina 35)

„Învățarea de rost de poezii de cuprins patriotic și de piese mai mărișoare... declamate și perorate în mod natural și exact” (pag. 35). Ce e deosebirea între una și alta?

„Formare de cuvinte noue din rădăcini prin terminațiuni schimbate și prin derivare” (pag. 34). Aceași întăbire.

„Esemți dela îndatorirea de a cerceta școala populară sînt...” (p. 9). Românește se zice: Scutiți de a cerceta...

„Copii de ambe sexe” (p. 2)

„Băieții și băiețele sînt de a se instrui (pag. 2)

„Esemți (earăși) de dobîndirea unui absolutur” (pag. 10).

„Rugăciuni” (în multe locuri la p. 29).

Despre anul VI. (pag. 43): „În școalele elementare cele despre sunet și lumină se vor tracta mai bine în acest an, rămînînd pentru anul al 5-lea numai cele-ce le premerg”. Și tot așa infinit.

Din toate cele precedente ar urma cu drept cuvînt, ca obiectul de învățămînt „Limba maternă” din proiectul de regulament pentru organizarea învățămîntului în metropole să fie în mare parte, din nou prelucrat, atât ca formă cât și ca fond.

E. Hodoș.

Din Șoimuș.

(Prigonuri.) În 19 Aprilie stilul nou 1895 primăria comunală din Șoimuș a primit ordin dela subprefectură, ca să încaseze pe cale executivă dela fostul primar comunal Victor Baciu 100 fl. și dela fostul casar comunal I. Marian Baciu 80 fl. ca bani de amendă pentru-că au fost la Cluj cu ocaziunea pertractării procesului Memorandului. Suspendarea din oficiu a ambilor nu a fost destulă pedeapsă, a trebuit să le dea și amende în acest an de crîșă generală economică. O lume, lume!...

(Ajutor pentru școală.) În 21 Aprilie n. 1895, institutul de credit și economii „Șoimușana” din Șoimuș a ținut prima adunare generală, la care au participat 33 acționari, care au reprezentat 309 acțiuni.

Din profitul curat 5% a votat adunarea de a se da pentru ajutorarea școlii gr.-cat. din Șoimuș.

(Economia schimbătoare pe un hotar ne-comasat.) În 22 Aprilie n. 1895 s'a ținut adunarea generală a posesorului din Șoimuș, în care s'a primit cu majoritate de voturi proiectul senatului posesorului din Șoimuș, pe baza căruia locul de fînaț în mărime de 500 jugere catastrale are să fie împărțit pentru un period de 6 ani în două părți, care alternative una se va folosi ca fînaț și cea-alaltă ca pășune în fiecare an, în anul însă când va rămîne de pășune fiecare proprietar va fi despăgubit cu câte 4 fl. pro juger din cassa posesorului. Locul arător însă are să fie împărțit în 6 table de cete 100—120 jugere pe care se va introduce economia schimbătoare cu o rotațiune de 6 ani și anu-

mit: 1. Cucuruz în loc bine gunoit. 2. Pîmînt mări ori grâu de toamnă în mîlăiește (cu trifoiu). 3. Trifoiu. 4. Trifoiu. 5. Ogor cu mîzărîche. 6. Grâu de toamnă.

Întrunirea agricolă din Tălmăcel.

(Raport special al „Tribunei”.)

(Urmare și fine).

În discursul seu despre cultura fînațelor, dl vicepreședinte I. Pop, face istoricul dezvoltării comerțului cu cereale și constată că de când cu inventarea și introducerea și în părțile noastre a comunicațiunii pe căile ferate, prețul cerealelor, cari sînt foarte ușor transportabile — decrește mereu, astfel încît cultura lor, în proporție cu prețul de vânzare, azi aproape nu se mai rentează. Nu tot astfel se are însă lucrul cu nutrețul, al cărui preț, din cauza greutateii, ce întîmpină la transportare, crește. Între astfel de îngrîjiări înțeleptul econom trebuie să facă în exploatarea moșiei sale o astfel de împărțire, ca pe lângă cereale să fie în abundență provîzuri cu nutrețul recerut pentru a-și pute ține vite multe. O recerînță aceasta pentru producerea gunoiiului necesar atât la cultura cerealelor, cât și la a fînațelor. Fînațele la noi au fost, ba durere, chiar și până azi în multe locuri sînt privite ca unele, care trebuie să ne dea roade, fără a ne îngrîji de a-i reda pămîntului măcar și numai o parte din ceea-ce el ni-a dat. Va să zică de o gunoire a fînațelor la noi până bine de cîrînd abia s'a putut vorbi.

Între gunoiiul principos culturii fînațelor se numără la locul prim gunoiiul de oi. Drept ce se recomandă ca proprietarii să nu cruțe nimic în scopul de a ține pe fînațe turme de oi.

Gunoiiul de grajd ocupă locul al 2-lea. Pentru adunarea la un loc a acestuia este neapărată groapa de gunoii, cu care numai la rari economii ne întîlnim. Adunarea gunoiiului în grămezi, la suprafața pămîntului, este păgubicioasă, căci suc — cîntesăna — gunoiiului se scurge și se pierde prin curte. Gunoirea prin anumite minerale în amestec cu gunoiiul de grajd, de asemenea este de mare însemnătate.

Dacă în apropiere de fînațe se află apă, este bine, mai ales pe timp de secetă, ca din ea în cas să introducem apa pe fînațe. Unde însă o gunoire a fînațelor în modul arătat mai sus din ori-ce cauză ar fi peste putință, să folosim grapa de mușchi, care scormonind pămîntul din giurul plantei lasă să străbată la rădăcina ei cu mai multă ușurință aerul, lumina și căldura, fără de care planta tîngește. Nici la cîșitul fînațelor economii noștri nu purced cu destulă înțelepciune, căci ei de regulă cosesc prea tîrziu, când iarba începe a se usca în picioare și aceasta este și cauza, că numai arare-ori se iau două cosituri de pe fînațe.

La discursul dlui Pop iau parte unii țărani din localitate, care arată cum purced la alcătuirea sălașelor la munte, la construirea grajdurilor etc.

Trecînd la celelalte puncte din program dl president Pop pune la ordinea zilei discusiunea asupra culturii poamelor. Profesorul

Pentru redacție și editură responsabil: **Ioan Ciotea**
 Proprietar: **T. Liviu Athina**

ad Nr. 7/1895.

[1502] 1-3

Concurs.

Spre distribuirea celor două premii de câte 25 coroane, create de către adunarea generală din 1894 a despărțământului IV. al „Asociațiunii transilvane” se scrie prin aceasta concurs până la 1 Septembrie st. n. 1895.

La aceste premii pot concura acei învățători aplicați pe teritoriul despărțământului, care cultivează în grădina școlii de sub conducerea lor legumăritul și le vor obține acei doi din ei, care vor arăta și dovedi în decursul anului 1895 cele mai bune rezultate.

Resultatul obținut în cultivarea legumăritului se dovedește prin un atestat oficios extradat de către comitetul parochial și vidimat de către oficiul protopresbiterial competent, care alăturându-se la cererea de concurs se înaintează până la termenul desft la subscrisa direcțiune.

Din ședința comitetului despărțământului IV. (Sibiu) al „Asociațiunii transilvane” etc. ținută la 18 Aprilie n. 1895.

I. Papiu, director.
Dr. Vecerde, secretar.

Hârtie de scrisori
cu inscripția**„Totul pentru Națiune!”**

lozinca sublimă a Fetelor Române efectuează Librăria „Institutului Tipografic” în ori-ce mărime de hârtie, cu diferite arabescuri, în cutii sau fără cutii.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la librăria Institutului Tipografic în Sibiu:

CEȘTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR
ȘI
MODURILE SOLUȚIUNII SALE
ÎN
UNGARIA
DE
AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 58 cr. v. a.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turoului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un peșitor îndărășnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nuscul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Poșacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalina pécourarul.** Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 29 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit

Prima bererie magh. pe acții în Steinbruch.

Spre binevoitoare atențiune!

Stimabilii noștri mușterii, cât și p. t. consuenții sunt cu tot respectul rugați a fi cu atențiune și a nu schimba marca noastră cu marca celeialalte bererii din Steinbruch.

Atât butoaiele, cât și sticlele noastre sunt provăzute cu întreaga adresă: prima bererie magh. pe **ACTII** în Steinbruch, fiind și dopurile sticlelor astfel înfierate.

Cu distins respect

[866] 9-12

Depositul principal

al primei bererii magh. pe acții în Steinbruch.
Sibiu, strada Schewis nr. 3.

Prima bererie magh. pe acții în Steinbruch.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI ȘI BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit

de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNET” ȘI A „FOII POPORULUI”.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.